

Arrest

nr. 89 289 van 8 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. LETEN en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Spedar (district Chowkay, provincie Kunar). U bent een Pashtoen van etnische origine en bent minderjarig.

U bent nooit naar school geweest en volgde koranlessen in een madrassa. Uw vader was een landbouwer en werkte op zijn gronden. U leefde een bijzonder geïsoleerd leven en kwam het dorp bijna nooit uit. De regio werd dan ook bijzonder onveilig gemaakt door de Taliban. De belangrijkste commandant van de Taliban in uw regio, M.(...) A.(...) B.(...) genaamd, is op een dag bij de dorpsouderen komen eisen dat de jongeren van het dorp voor hem zouden vechten tegen de Amerikanen. Deze boodschap werd via de moskee verspreid. Uw familie voelde niets voor dergelijke gedwongen rekrutering en er werd besloten dat u beter het land kon verlaten. Uw oom vond een smokkelaar. Het was vroege lente toen u Afghanistan verliet.

Via Afghanistan, Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk bent u naar België gereisd. Op 06/06/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de Taliban u dreigen te rekruteren. Mocht u toch worden ingelijfd door de Taliban, dan zou u door de Amerikanen worden vervolgd. Elke keuze voor een van beide partijen zou uw leven in gevaar kunnen brengen. Behalve deze problemen vreest u ook de algemene situatie van onveiligheid in uw regio, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een kopie van de taskara van uw vader en een attest van de dorpsouderen die uw relaas bevestigen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u effectief in Spedar (Chowkay district) gewoond heeft. Ten eerste is uw kennis over het dorp en de regio waar u altijd zou hebben gewoond op diverse punten onvoldoende gebleken. U verklaart dat u altijd in Spedar heeft gewoond, maar u bent niet op de hoogte van een aantal opmerkelijke zaken uit het recente verleden. Zo toont de informatie aan dat in februari 2009 de laatste hand werd gelegd aan een nieuwe weg die de hoofdweg verbindt met het dorp Amrey, een dorp dat volgens de kaart ongeveer drie kilometer zuidelijker dan het uwe ligt. De info heeft het over een geplaveide weg die elf kilometer lang is en 3,9 miljoen \$ gekost heeft. Zelf beweert u dat er geen geplaveide weg bestaat. U heeft het over een niet-geasfalteerde weg van het districtscentrum tot Chambel. Vanuit Chambel tot uw dorp zou er niet eens een weg zijn die voor voertuigen toegankelijk is. U stelt dat men vanaf Chambel te voet verder moet (CGVS, p.5,14). De kaart en de informatie over de nieuwe weg tonen aan dat uw voorstelling van de feiten niet correct is.

Verder blijkt dat u niet op de hoogte bent van het feit dat de Amerikaanse soldaten tot 2009 een basis hadden in het plaatsje Seray, dat nauwelijks vijf kilometer ten zuiden van Spedar ligt. Het betreft een tijdelijke basis die werd gebouwd in april 2007 en die, na het beëindigen van de weg waarvan het sprake was, werd opgedoekt. Het is merkwaardig dat u nog niet van die basis heeft gehoord (CGVS, p.6,7). De kolonel van de basis vermeldt in een interview dat deze zeer geregeld door de Taliban wordt aangevallen, wat niet onopgemerkt kan zijn voorbijgegaan in de omgeving, waartoe ook uw dorp Spedar kan worden gerekend. Nog een andere bron meldt dat de basis haast dagelijks onder vuur werd genomen. Verwacht mag worden dat de dorpsbewoners in de regio op de hoogte zijn van het bestaan van deze basis. De kolonel maakte overigens ook melding van bezoeken die aan de omliggende dorpen werden afgelegd.

De informatie toont verder aan dat de situatie in het district bijzonder onveilig is. Er wordt bijvoorbeeld melding gemaakt van berrbommen die op enkele dagen tijd het leven kostten aan vijf Amerikaanse soldaten. Als u wordt gevraagd om enkele voorbeelden te geven van incidenten in uw regio, stelt u dat u jong was en geen details heeft over incidenten en mogelijke slachtoffers (CGVS, p.9). Wat dat betreft, dient te worden opgemerkt dat ook jonge personen uit deze regio enigszins op de hoogte zullen zijn van de gebeurtenissen in het district.

Verder is uw kennis van de politieke situatie in uw regio en land eveneens ontoereikend gebleken. Zo weet u niet wie Gulbuddin Hekmatyar is (CGVS, p.13). Nochtans is hij de leider van Hezb-i Islami, een groepering die volgens de info ook in Kunar bijzonder actief is. Verder zegt de naam Mullah Naqibullah u niets (CGVS, p.13). Deze man is het hoofd van de islamitische shura van Kunar. Een student van een madrassa zou hiervan op de hoogte moeten zijn. Voorts heeft u nog niet gehoord van de nochtans zeer bekende Kashmir Khan, één van de belangrijkste jihadi commandanten die Kunar heeft gekend (CGVS, p.10). Verder verklaart u dat u problemen kende met mowlawi Abdul Basir en dat deze Talib de belangrijkste Talib was. Het Commissariaat-generaal beschikt over informatie die het bestaan van een commandant met de naam mowlawi Basir bevestigt. Echter, de aanwezige bronnen (die dateren van 30/06/2008) stellen ook dat de Taliban van uw vallei (Dewagal) Mullah Rahman Gul hebben aangeduid als de "top commander" van uw regio, en dat Qari Faruq en mowlawi Kaftan onder zijn bevel staan. Wanneer u met deze drie namen wordt geconfronteerd, blijkt u van geen van hen te hebben gehoord (CGVS, p.7,8). Ook dit is opmerkelijk. Voorts weet u niet of er ook strijders uit Pakistan via de vallei Afghanistan binnen komen (CGVS, p.7). De informatie zegt hierover dat de Dewagal vallei een belangrijke transitroute is voor de militanten die uit Pakistan komen. Dat u zelf geen Talib was, zoals u argumenteert (CGVS, p.7), lijkt geen afdoende verklaring. Mensen die in de regio wonen, weten wellicht dat dergelijk "grensverkeer" een realiteit is. Het is bovendien opmerkelijk dat u niet weet of de grens met Pakistan veraf is (CGVS, p.11). De info stelt dat het nabijgelegen Seray op tien mijl van de grens ligt.

Verder dient te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen in verband met uw eigen dorp niet overtuigen. U zegt dat Abdul Basir mensen voor zijn activiteiten en heilige strijd opeiste. Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u enkele dorpingen kent die met geweld werden gerekruteerd, antwoordt u dat u hier geen voorbeelden van heeft (CGVS, p.8). Als u wordt gevraagd of u mensen van Spedar kent die vrijwillig bij de Taliban gingen, antwoordt u opnieuw dat u dit niet weet (CGVS, p.8). Op de vraag of er mensen uit uw dorp meevochten tegen de Amerikanen, antwoordt u dat dit erg geheim is, dat men daar niet over praat en dat het iets persoonlijks is (CGVS, p.8). Het is ongeloofwaardig dat men in een dorp niet op de hoogte zou zijn van de Talibanactiviteiten van zijn bewoners.

Voorts is het opmerkelijk dat u niet weet of er mensen uit uw dorp zijn die in Pakistan werken (CGVS, p.11). U zegt ook niet te weten of er ooit mensen het dorp hebben verlaten, bijvoorbeeld omwille van de diverse oorlogen die er de afgelopen decennia zijn geweest (CGVS, p.11). Dat sommigen zijn vertrokken, lijkt nochtans niet onwaarschijnlijk: de info toont aan dat 80% van de huizen in uw district tijdens deze oorlogen werden vernield. Een andere bron geeft aan dat met het einde van de oorlogen tegen de Russen, meer dan een vierde van de bevolking van Chowkay al in Pakistan woonde. De vaststelling dat u over een aantal aspecten van uw dorp geen overtuigend of doorleefd relaas kan brengen, toont nogmaals aan dat uw herkomst uit Chowkay betwistbaar is.

Nog andere verklaringen toen aan dat u niet in Chowkay heeft gewoond. Zo situeert u de dorpen Chambel en Seray beiden op ongeveer een uur van uw eigen dorp (CGVS, p.6). Nochtans toont de kaart aan dat Chambel een heel stuk verder ligt dan Seray. Als u wordt gevraagd om Murcha Khel te situeren, een dorp dat volgens de info niet meer dan een kilometer ten noorden van Spedar ligt, stelt u dat u de naam van het dorp heeft gehoord maar dat u het niet weet liggen (CGVS, p.7).

Voorts blijkt tijdens het gehoor dat u de Afghaanse kalender in het geheel niet machtig bent. Zo weet u niet in welk jaar u Afghanistan verliet (CGVS, p.4), kan u niet verduidelijken of u Afghanistan voor of na Nawrooz verliet (CGVS, p.4), is het u niet bekend op welke datum dit Afghaanse nieuwjaar wordt gevierd (CGVS, p.4) en kent u slechts enkele van de maanden zoals ze in Afghanistan worden benoemd (CGVS, p.4). Dat u niet eens weet of de mensen van uw dorp ook in het dagdagelijkse leven deze namen van maanden hanteren (CGVS, p.4), is eveneens een opmerkelijke vaststelling.

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u het op geen enkel moment geloofwaardig maakt dat u in Chowkay gewoond heeft.

Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw herkomst uit Kunar kan ook aan uw relaas, dat zich in deze regio afspeelt, geen geloof worden gehecht.

Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status

of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara die uw vader zou toebehoren, betreft een kopie. Dergelijk document kan uw asielaanvraag slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier). Ook aan de authenticiteit van het attest van de ouders kan, gezien het bedrieglijke karakter van uw herkomst, geen geloof worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker uit, in wat zich voordoet als een enig middel, inhoudelijke kritiek op de concrete vaststellingen uit de bestreden beslissing. Hij voert met betrekking tot zijn onwetendheid omtrent een geplaveide weg nabij Amrey aan dat hij buiten de koranlessen nooit naar school is geweest, een zeer geïsoleerd bestaan leidde en dat hij de route heeft beschreven die hij met zijn vader nam. In verband met de niet-geasfalteerde weg van het districtscentrum tot Chambel verduidelijkt verzoeker dat hij nooit heeft beweerd dat deze weg toegankelijk is voor voertuigen. Verder geeft verzoeker aan dat hij wel weet dat de Amerikaanse soldaten tussen 2007 en 2009 een basis hadden in het plaatsje Seray en licht hij toe dat er gedurende het interview gevraagd werd naar een recente basis en niet naar een basis in de periode tussen 2007 en 2009. Voorts herhaalt verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot de Afghaanse kalender, namelijk dat het momenteel het jaar 1391 is, dat hij 2,5 maand na Nawrooz Afghanistan verliet. Vervolgens wijst hij er op dat hij 6 maanden van de kalender heeft benoemd, niettegenstaande hij ze zelf niet gebruikte, maar enkel heeft gehoord van de "Ouderen in de moskee". Het besluit dat hij de Afghaanse kalender in het geheel niet machtig is, is volgens verzoeker een brug te ver. Verzoeker besluit dat het "geenszins serieus" is dat het Commissariaat-generaal stelt dat hij niet zou aantonen afkomstig te zijn van Chowkay (Kunar). Hij stelt tenslotte dat de provincie Kunar door het UNHCR erkend wordt als risicozone.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd door commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geweigerd omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Spedar (district Chowkay, provincie Kunar) in Afghanistan, gelet op zijn onwetendheid omtrent talrijke aspecten in verband met het leven daar, met als gevolg dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de geasfalteerde weg die de hoofdweg verbindt met het dorp Amrey (stuk 4, hoorverslag CGVS, p. 5), een dorp dat volgens de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 17, Landeninformatie) iets zuidelijker ligt dan verzoekers dorp van herkomst. Aangezien deze weg volgens vermelde informatie elf kilometer lang is en zich in de dichte nabijheid van verzoekers eigen dorp bevindt, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte is van het bestaan van deze weg. De aangevoerde verschoningsgronden met name dat hij buiten de koranlessen nooit naar school is geweest, een zeer geïsoleerd bestaan leidde en dat hij de route heeft beschreven die hij en zijn vader namen, doen hier geen afbreuk aan. Het is de Raad niet duidelijk waar verzoeker op doelt of wat hij wil aantonen met het argument dat hij nooit heeft beweerd dat de niet-

geasfalteerde weg toegankelijk is voor voertuigen. In de bestreden beslissing staat duidelijk vermeld dat hoewel er volgens verzoekers verklaringen geen weg zou zijn die voor voertuigen toegankelijk is, er wel degelijk een geplaveide weg bestaat volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt.

2.4. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat de Amerikaanse soldaten tot 2009 een basis hadden in Seray (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 6, 7), niettegenstaande deze basis zeer geregeld door de Taliban werd aangevallen (stuk 17, Landeninformatie). Verzoeker tracht zijn onwetendheid te verschonen met de stelling dat het Commissariaat-generaal enkel gevraagd zou hebben naar een *recente* basis te Seray en dat er niet werd gevraagd naar een basis in de periode tussen 2007 en 2009. Dit betoog vindt geen grondslag in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat het Commissariaat-generaal vroeg: "*Hoorde u ooit van een militaire basis in Serai?*" waarop verzoeker antwoordde: "*Ik heb die informatie niet. (...)*" (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7).

2.5. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker geen weet heeft van incidenten in zijn regio, terwijl er volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9; stuk 17, Landeninformatie) zich een groot aantal incidenten hebben voorgedaan; dat verzoeker niet weet of er andere dorpelingen met geweld werden gerekruteerd (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8); dat hij evenmin op de hoogte is van het feit of mensen uit zijn dorp in Pakistan werken of het dorp hebben verlaten omwille van het geweld (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 11) en dat verzoeker het dorp Mucha Khel, dat volgens de kaart die werd toegevoegd aan het administratief dossier vlakbij zijn dorp Spedar ligt, niet kan situeren (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7; stuk 17 Landeninformatie).

2.6. Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het district Chowkay, in de provincie Kunar in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vluchtelingenrechtelijke vrees.

2.7. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). Verzoekers argument dat de provincie Kunar door het UNHCR erkend wordt als risicozone is dan ook gelet op het voorgaande niet dienstig.

2.8. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier,

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF